

Fővárosi Ítéltábla
8.Pkf.26.440/2008/6.

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Szentpéteri Zsolt szabadalmi ügyvivő) által képviselt, I.rendű felperes neve (....) I. rendű és az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt, (....) II. rendű kérelmezőknek - a Rónaszéki Tibor szabadalmi ügyvivő (.....) által képviselt,Kft (.....) ellenérdekű fél ellen - a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegy lajstromozását felszólalási eljárásban elrendelő határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2008. április 7. napján kelt, 3.Pk.25.831/2007/8. számú végzése ellen az ellenérdekű fél által 9., az I. rendű kérelmező által 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az ellenérdekű felet, hogy fizessen meg a II. rendű kérelmezőnek - 15 nap alatt -

6.000 (Hatezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Megállapítja, hogy az I. rendű kérelmezőnek - kérelmére - 8.100 (Nyolcezer-egyszáz) Ft visszatérítésének van helye.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével megváltoztatta a Magyar Szabadalmi Hivatal ügyiratszámú határozatát és a védjegybejelentést elutasította. Elutasította továbbá az I. rendű kérelmező megváltoztatási kérelmét. Az ellenérdekű felet a II. rendű kérelmező részére 35.300 Ft, az I. rendű kérelmezőt az ellenérdekű fél javára 60.000 Ft perköltség megfizetésére kötelezte.

Az indokolás szerint az ellenérdekű fél9-én az „ARADE” szó védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 1. osztályba tartozó növényvédő és gyomirtó szerek és az 5. osztályba sorolt mezőgazdasági felhasználású vegyi áruk tekintetében. A bejelentéssel szemben felszólaló II. rendű kérelmező a lajstromszámú „ARRAT” nemzetközi szóvédjegyére, a lajstromszámú „ARRAT” közösségi szóvédjegyére, valamint az lajstromszámú „ARAMO” nemzetközi védjegyére hivatkozással, míg az I. rendű kérelmező a lajstromszámú „KARATE” védjegyére tekintettel kérte a bejelentés elutasítását a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1)

bekezdés a) és b) pontja alapján azonosságra, illetőleg összetéveszthetőségre hivatkozva. A Magyar Szabadalmi Hivatal a bejelentett megjelölést védjegyként lajstromozta.

Az elsőfokú bíróság a Hivatal álláspontját csak részben osztotta. Egyetértett avval, hogy a bejelentett megjelölés az I. rendű kérelmező „KARATE” szóvédjegyével, illetve a II. rendű kérelmező „ARAMO” szóvédjegyével nem téveszthető össze, de a II. rendű kérelmező „ARRAT” nemzetközi és közösségi szóvédjegyeit az „ARADE” szómegjelölés lajstromozása akadályának találta.

Kifejtette, hogy az írásképből a karakterek azonossága folytán nagy hasonlóság mutatkozik, amelyet nem ellensúlyoz kellően a kiejtésből adódó különbség. Amennyiben pedig a fogyasztó a megjelölés szóvégi „E” hangzóját nem ejti ki, úgy a „D” és a „T” hangzók a majdnem azonos hangzása folytán a kiejtés során összetéveszthetően hasonlóvá válnak. E szavak idegen hangzása és jelentésnélkülisége miatt nem lehet egyértelműen állást foglalni abban, hogy a fogyasztó miképpen értékeli a megjelölés „E” hangzóját. Hangsúlyozta, hogy arra figyelemmel, hogy az árujegyzékekben túlnyomórészt veszélyes vegyi anyagok szerepelnek, az összetéveszthetőséget fokozott szigorral kell kizárni.

Az elsőfokú bíróság egybevetette a védjegyek és a megjelölés árujegyzékét és megállapította, hogy az azonos 5. áruosztályban lévő gyomirtó szerek tekintetében részleges azonosság, valamint az 1. és 5. osztályban felsorolt mezőgazdasági felhasználású vegyi áruk tekintetében - a felhasználás, rendeltetés és értékesítési körülmények által meghatározott - hasonlóság áll fenn.

Mindezek alapján úgy találta, hogy az „ARRAT” szóvédjegyek a Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján kizárják a megjelölés védjegyoltalomban részesítését.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen az I. rendű kérelmező és az ellenérdekű fél terjesztett elő fellebbezést. Az I. rendű kérelmező fellebbezését utóbb visszavonta.

Az ellenérdekű fél fellebbezése az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatásával a hivatali határozat ellen benyújtott megváltoztatási kérelem elutasítására irányult.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzésének indokolása csak feltételezésre alapozott, mert a bejelentett megjelölés és az „ARRAT” védjegy nem az összetéveszthetőségig hasonló. Megismételte, hogy a magyar nyelv szabályai szerint a szóvégi „E” hangzó nem néma és nem helytálló az indokolásnak az önállóan hangzó „D” és „T” hangokra vonatkozó megállapítása sem. A „D” hangzó szóközi, így a két magánhangzó közé zárva kiejtése teljességgel eltér a szóvégi „T” hangétól. Kifejtette továbbá, hogy az ellentartott védjegy dupla „RR” hangzója az „ARRAT” szónak pattogós, ropogós kiejtést kölcsönöz, szemben a bejelentés karaktercsoportjában lévő, két magánhangzó közé zárt egyetlen „R” hanggal.

Azzal is érvelt, hogy a fogyasztó jelentős szakértelem és szaktudás birtokában van, mert a szóban forgó készítményeket felsőfokú növényvédelmi szakképesítéssel rendelkező szakember írja fel receptre, és a készítmények részletes leírása is hivatalos kiadványban szerepel. Ennek alátámasztására mellékelte a termékekre vonatkozó, szigorú előírásokat tartalmazó iratok kivonatos másolatait.

A II. rendű kérelmező észrevételeiben az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését kizárólag a fellebbezéssel érintett körben bírálta felül. Az I. rendű kérelmező megváltoztatási kérelmét elutasító rendelkezés az I. rendű kérelmező fellebbezésének visszavonása folytán nem támadott, azt a másodfokú bíróság nem érintette.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi rendelkezések és a bírói gyakorlatban kialakult értelmezési elveinek alkalmazásával megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű kérelmező „ARRAT” szóvédjegyeivel való összetéveszthetőség kizárja az „ARADE” szómegjelölés lajstromozhatóságát.

A Vt. 4. § (1) bekezdés b) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban az a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak a fogyasztókra gyakorolt vizuális és hangzásbeli hasonlóságokra vonatkozó érvelését, ebből következően nem tudta elfogadni a zöngés-zöngétlen „D”-„T” megkülönböztethetőségére, vagy az egy „R”-t két „RR”-re elhatárolhatóságára vonatkozó fellebbezési okfejtést. Nem feltételezésként, hanem az összetéveszthetőség lehetőségének az értékelése kapcsán vizsgálta az elsőfokú bíróság azt a helyzetet, ha a fogyasztók az idegen hangzásra figyelemmel a szóvégi „E” betűt nem ejtik ki és ezt helyesen az összetéveszthetőséget alátámasztó körülménynek tekintette.

Az elsőfokú bíróság helyes érvei mellett rámutat a másodfokú bíróság arra is, hogy a magyar nyelv szabályai alapján a szavak elejére tevődik a hangsúly, ezért az „ARADE” és az „ARRAT” szavak esetében az azonos „AR” szókezdet mind az olvasás, mind a kiejtés során döntő jelentőséghez jut. A hasonlóságot tovább erősíti a második szótagban azonosan szereplő „A” magánhangzó és az elsőfokú bíróság által helytállóan kiemelt azonos karakterszám is. Ezek mellett a vizuális és fonetikai azonosságok mellett az átlagos fogyasztó számára jelentéstartalommal nem bíró szavak esetében az ellenérdekű fél által megjelölt eltérések nem zárják ki az összetéveszthetőség veszélyét.

Nem vitatva a növényvédő-gyomirtó szerekre vonatkozó szigorú előírások tényét, a másodfokú bíróság teljes mértékben elfogadta a támadott végzésnek az összetéveszthetőség szigorúbb vizsgálatával, az egyértelmű megkülönböztethetőség szükségességével kapcsolatban kifejtett érveit.

Az elsőfokú bíróságnak az áruk hasonlóságával kapcsolatos okfejtése is helytálló, azt kiegészíteni szükségtelen.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság végzését - a Vt. 79. §-a és a Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - helyes indokaira tekintettel, helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező ellenérdekű fél viseli az általa lerótt másodfokú eljárási illetéket és köteles megfizetni a II. rendű kérelmező fellebbezési eljárási költségét [Pp. 239. §, 78. § (1) bekezdés]. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint - a 4/A. § alapján árával növelten - állapította meg.

Az I. rendű kérelmező fellebbezését visszavonta, ezért az Itv. 58. § (7) bekezdése szerint 10% mérsékelt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére köteles. A másodfokú bíróság ezért rendelkezett a különbözetként jelentkező összeg visszatérítéséről [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja és a 81. § (2) bekezdése].

Budapest, 2009. január 6.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
előadó bíró

. Baka András s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző